

[Jens Thomsen.]

noget fra oven og nedad, er selvfølgelig ganske naturligt — den, der elsker sin Søn, tugter ham tidligt!

Jeg skal indskrænke mit Referat fra nævnte Møde til — med den højtærede Formands Tilladelse — et Citat af en af det ærede Medlems gamle Vælgeres Ord ved nævnte Vælgermøde. Det lød saadan:

„En Ting vil jeg sige Dem, Dr. Krag, hver Gang De er angrebet personlig, har jeg taget Dem i Forsvar, men De maa ogsaa vide, hvor vidt De kan gaa, og det, De har præsteret her i Dag, er ud over alle Rimelighedens Grænser.“

Og han føjede til, og det synes jeg var saa udmærket et Raad fra en fornuftig Vælger:

„Hvis baade Dr. Krag og Jens Thomsen kommer ind paa Rigsdagen, vil jeg opfordre dem til at lægge de personlige Forhold til Side og udføre et sagligt Samarbejde.“

(Munterhed). Ja, de Herrer kan jo mere sig over det, men det var en fornuftig Vælgers gode Raad. Jeg gav mit Tilsagn dertil, og jeg vil uden Hensyn til de senere forekomne Scener gentage, at jeg har Viljen til sagligt Samarbejde. Efter min Mening er vort Ansvar her over for Vælgerne saa stort, at det personlige Skænderi, som her foregaar, ikke er tilstedeligt for dem.

Folketingsvalget blev jo en stor Sejr for Socialdemokratiet. Den store Valgsejr har givet Anledning til forskellige overlegne Udtalelser til Mindretallene i dette høje Ting. Men fra den højtærede Statsminister fremkom en Udtalelse om, at Flertallet vil tage rimeligt Hensyn til Mindretallet — det staar Spalte 333. I Henhold til den højtærede Statsministers forstaaende Udtalelse vil jeg gerne henlede Ministerens Opmærksomhed paa en stor og vanskelig Opgave, som Sogneraadene over hele Landet til Stadighed stilles over for, nemlig denne at fremskaffe Arbejde til Kommunernes arbejdsløse.

Før i Tiden havde Landarbejderne Arbejde ved Landbruget, men Forholdene har udviklet sig saadan, at en meget stor Del af de gifte Landarbejdere nu ikke arbejder ved Landbruget. Mange af dem føler sig henvist til at leve af den Smule Arbejde, som Sogneraadene kan skaffe dem, og den Arbejdsløshedsunderstøttelse, der kan opnaas. I de fleste Kommuner rettes der ofte Henvendelser til Sogneraadet om at skaffe Arbejde, og der bliver gjort en stor Indsats for det, men den Smule Arbejde, der i de fleste Kommuner kan fremskaffes, er saaringe, at det intet forslaar, og det er jo gan-

ske uforsvarligt, at den store Stab af Arbejdere vedblivende skal henvises til i udstrakt Grad at leve af Arbejdsløshedsunderstøttelse.

Enten maa der skaffes saadanne Arbejdsforhold for Landbruget, at de mange gifte Landarbejdere igen kan blive beskæftiget ved Landbruget, eller ogsaa maa der gives dem Adgang til at flytte ind til Byerne, hvor der opnaas en bedre Løn, naar der er Chance for at faa Arbejde, eller en bedre Understøttelse, naar Arbejde ikke kan faas. Det eneste forsvarlige vil efter min Mening være det at faa Landbrugets Arbejdsforhold lagt saadan til Rette, at Arbejderstaben kan faa Arbejde i Landbruget til en rimelig Løn.

I 1934 opnaaede dansk Smør en Overpris paa det engelske Marked paa 60 Øre pr. kg i Gennemsnit. Vi eksporterede i nævnte Aar 124,3 Mill. kg Smør til England, og Overprisen betød en Merfortjeneste til det danske Samfund paa 74,6 Mill. Kr. i eet Aar. Landbruget fik ingen Merfortjeneste, idet de hjembragte Priser ikke engang dækkede Produktionsprisen. Vi var i dette Aar helt nede paa en Smørnotering af 1 Kr. 20 Øre pr. kg, men i Schweiz kostede Smørret i 1934 7 Kr. pr. kg og i Tyskland 5 Kr. 75 Øre pr. kg. Saa man vil forstaa, at Smørret ikke var værdiløst, men det er Afspærringspolitikken, der bevirker, at Verdens fineste Smør maa sælges til Verdens mindste Smørpris; men trods alt vidner dog disse Overpriser om, at Landbruget udfører et godt og et dygtigt Arbejde.

Statsministeren har sikkert den Anskuelse, at Arbejderen er sin Løn værd, og jeg mener derfor, at Landbruget med Grund kan have Forhaabning om, at Statsministeren vil være villig til at fremskaffe saadanne Arbejdsforhold for Landbruget, at der kan opnaas en beskeden Løn for et godt Arbejde. Erhvervsudvalget har udarbejdet Landbrugets beskeden Krav i den Pjece, som Statsministeren har fremsat anerkendende Udtalelser om. Kravene betinger en Arbejdsløns paa 38—50 Øre i Timen, og der er sikkert ikke een Arbejder her i København, der vil misunde nogen en saa beskeden Arbejdsløns. Jeg haaber derfor, den højtærede Regering vil øve en Indsats for at sikre de beskeden Krav.

Dersom Landbruget berøves Evnen til at faa Overpriserne paa Landbrugseksporten, hvad vilde det ikke betyde for hele Landets Økonomi? For 1934 havde det alene for Smørret betydet, at der havde været for 74,6 Mill. Kr. mindre fremmed Valuta til Samfundets Indkøb fra Udlandet.